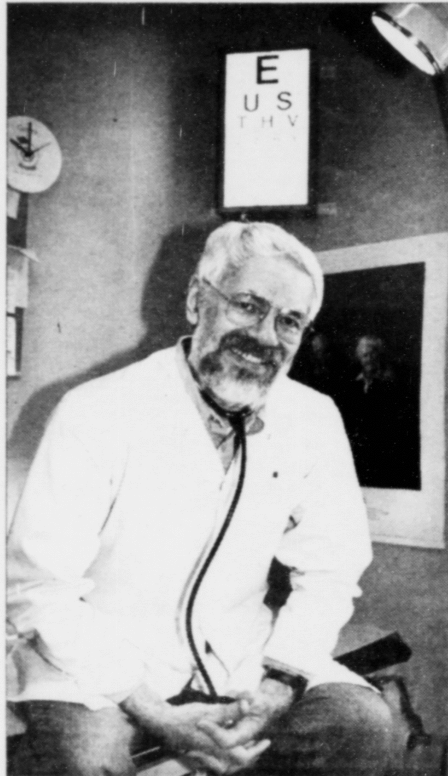

Færri og færri gera meir og meir

- Fleiri arbeiðsleys hava líkasum vant seg við støðuna. Nú eru tað hini, sum leggjast fyrri. Arbeiðsbyrðan hjá teimum, sum hava arbeiði, er ómenniskjaliga stór, sigur Sølvi Winther Olsen, kommunulækni í Havn. Hann mælir hesum útkoyrdu fólki til eisini at finna okkurt gott at vera saman um

Kommunulæknarnir kunnu um nakar fylgja við, hvussu til stendur við fólkaheilsuni.

- Og nú haldi eg, tað stendur so álvarsliga til, at fólkaheilsan er í vanda, sigur Sølvi Winther Olsen, kommunulækni í Havn.

Læknarnir søu beinanvegin, hvussu arbeiðsloysið merkti fólk. Tey fóru ikki til lækna, tí tey vóru arbeiðsleys, men tá teimum bagdi okkurt, og læknin fekk so at vita við at spyrja nærri, um fólkin vóru arbeiðsleys.

- Tað hevur leingi verið væl kent aðrastaðni, hvussu arbeiðsloysi merkir fólk. Tey, sum mistu arbeiði, vórðu tey, ið fyrst vórðu rakt av kreppuni.

- Nú hava tey líkasum vant seg við støðuna. Summi á tann hátt, at tey einki gera, og nógva hava eisini mist sjálvsálitið. Onnur eru stungin av.

Eisini strævið at arbeiða

- Men kreppan rakar ikki bara tey arbeiðsleysu. Vit siggja fleiri og fleiri, sum leggjast fyrri, just tí tey hava

arbeiði.

- Tá virkseimið minkaði, hendi sjálvsagt tað, at skorið varð niður á arbeiðsmegina, nógvaðastáðni heilt á botn og longur niður. Tað var ikki so lægt, at virkni nýddust at minka um sínar útreiðslur, men hetta hevði við sær, at nógva fólk hava fingið nógva stórra arbeiðsbyrðu, enn tey orka at bera. Hetta er tann umvenda verð. Arbeiðsloysið veksur, og samstundis fáa hini meira og meira at gera.

Rakar øll

- Hesar trupulleikar hava bæði høg og lá, í øllum størvum, almennum sum privatum. Sum lækni siggi eg, hvussu útkoyrd tey eru, orka ikki meira. Meira og meira verður lagt á tey, tey náa minni og minni, og tað slitir. Øll liva í stóðugum ótta fyrri at verða uppsøgd, og tað pinir eisini. Fleiri verða kropsliga sjúk, tí tey ikki orka meira.

- Men so eru tað eisini tey, sum hava orku til at lata ein gamlan dreym um at fara burtur og gera okkurt heilt annað ganga út, um tað so kostar nakað persónliga og

sosíalt.

Leingi enn

Sølvi ventar, tað verður leingi enn, til hetta trýstið á fólk í arbeiði lætnar, tí sjálvt um tað skjótt fer at ganga framfyrri í samfelagnum, verður tað ikki beinanvegin, at arbeiðsplássini siggja seg fyrri at seta fleiri fólk í arbeiði.

Aðrastaðni hevur verið víst á, at í niðurgangstíðum er meira neyðugt enn nakrantíð, at heilsu- og almannaverkið virkar og ikki verður skorið niður við størvum sparingum. Her hjá okkum er skorið inn á bein, og vit fáa ikki tær veruligi avleiðingarnar at siggja fyrri enn um eini 10-15 ár.

- Vit hava frætt um læknarnar, sum rýma, sjúkarsystur eru farnar í stórum tali, og fleiri øki hava onga heilsusystir at fylgja við hvussu smábørnini og skulabørnini hava tað.

- Bara fyrri 10 árum síðan varð nógva gjørt við at leiða beina børn og ung, og vit høvdu almenna undirvísing í fólkaheilsu t.d. í útvarpinum. Foreldrar gingu høgt upp í hetta, soleiðis at

møgulig smábæk, ið vórðu ávíst í góðari tíð, kundu verða rættað. Nú dettur meira og meira niðurfyrri.

Sølvi gevur ikki nøkrum ávisum skyldina fyrri, at tað gongur soleiðis. Tað er bara sum vant, at ikki verður hugsað framfyrri, um avleiðingarnar.

- Tað harmar ongan meira enn okkum í heilsuverkinum, tí vit eru eisini overvæð og hava ikki stundir til alt, vit áttu at gjørt.

Kunnu stýðja hvønn annan

- Fólk hava ikki longur orku til at víðka sín sjónarring, og tað kann tykkast ógjørligt at fáa eyga á nakrar glottar. Men í staðin fyrri at brúka kreftir uppá at ilneitast inn á hvønn annan, mugu vit øll royna at vera meira fitt móti hvørjum øðrum. Eitt uppskotið kundi verið, at starvsfólk á arbeiðsplássum við stórum arbeiðsbyrðum royna at gera okkurt annað saman enn bara at arbeiða, finna okkurt gott at vera saman um og soleiðis halda hvørjum øðrum uppi, sigur Sølvi.

randi

Dagmar Joensen, stjóri í Rúsdrékkasøluni:

Tað var neyðugt at siga honum upp

- Eingin er meira kedd av tí enn eg, men tað var eingin onnur loysn fyrri stovnin og arbeiðsplássid enn at siga roknskaparleiðaranum upp, sigur Dagmar Joensen

- Nú royna vit at finna stævið aftur, og um einar tvær vikur fara vit at søkja eftir nýggjum roknskaparleiðara.

Hetta sigur Dagmar Joensen, stjóri á Rúsdrékkasølu Landsins.

Sum nevnt í Sosialinum í gjár, tók Dagmar hósdagin tað stóra stig, at hon segði roknskaparleiðaranum upp.

Steinbjørn í Dali hevði arbeiði á stovninum frá fyrsta degi og var við til at byggja einkarsøluna upp.

Dagmar vil ikki siga meira um málið og um, hvat bagdi.

- Eg kann bara siga tað, at eingin er meira kedd av hesum enn eg, tí vit hava mist ein góðan mann. Tað var bara eingin onnur loysn,

Dagmar Joensen stendur fast við uppsøgnina av roknskaparleiðaranum

bæði fyrri stovnin og arbeiðsplássid, sigur stjórin. Hon vísir aftur, at onnur skulu hava trýst hana til at siga manninum upp.

- Avgerðin var mín eigna,

og eg taki alla ábyrgdina, sum eg tori at standa við, sigur Dagmar, sum hevur boðað landsstýrinum frá avgerð síni.

randi

Skeiv tíðindi frá politinum

Sosíalurin bar í gjár tey tíðindi frá politinum í Havn, at ein maður varð tikin leygarmorgunin við 50 atgongumerkjum til Club 20, har maðurin hevði gjørt innbrot kvøldið fyrri.

Frá Club 20 frætta vit, at har hevur einki innbrot verið nú. Og at atgongumerkini kunnu ikki verða tikin haðani, tí tey brúka ikki atgongumerki. Vitjandi fáa stemlað merki á hondina

sum atgongumerki.

Atgongumerkini, sum politiið hevur funnið, munnu vera elligomul, um tey eru frá Club 20, og helst funnin í onkrum ruskilati, halda tey í Club 20.

Tað bar í gjár ikki til at fáa vita frá Suna Vinther, sum er einasti maður, ið kann úttala seg vegna politiið, hvussu tíðindini um innbrotið eru uppsunnin.

randi

Einki frætt

Nú liður móti einum ári, síðan Petur Martin Rasmussen fór í farið sum dómrógvstúr, og enn veit eingin, um hann kemur aftur.

Tænastumenn sum próvstar kunnu vera í farið, men tá fyra mánaðir, 120 dagar eru farnir, fer arbeiðsgevarin, í hesum førim kirkjumálaráðið, at fregnast.

Petur Martin Rasmussen var í fyrsta umfari sjúkrameldaður frá 1. september til 1. januar í ár. Nakrar dagar inn í nýggja árið kom

ein nýggj læknávátan um sjúkramelding galdandi til 1. februar.

Síðan hevur kirkjustjórnin í Føroyum einki frætt, men kirkjumálaráðið hevur biðið dómrógvsturin um at fáa eina meting um, hvussu útlini er fyrri, at hann kemur aftur í starvið.

randi

Tit ringja

— vit skriva

Ringið telefon

11820

